

lente 2024

PRIJS MET JOHANNES DE HEER MAGAZINE

DAAL ALS IN TIJDEN VAN OUDS OP ONS NEER,
HEILIGE GEEST!

JDH-28

5e jaargang
nummer 1

INHOUD

VAN DE REDACTIE	pagina 3
INLEIDING - Daal als in tijden van ouds op ons neer,... (door Arend, algemeen coördinator PMJDH)	pagina 4
DE JOODSE ACHTERGROND VAN HET PINKSTERFEEST door dr. M.C. Mulder (Kerk en Israël)	pagina 6
DE GEESTELIJKE OPLEVING IN HOLLAND (1905) - herinneringen gebundeld door Joh. de Heer	pagina 8
PINKSTERVIDEO - ZEND HET VUUR NEER! door teamleden 'Prijs met Johannes de Heer' e.a.	pagina 12
HET JOHANNES DE HEER-LIED VAN... heilssoldaat / envoy Nel Bilder	pagina 13
WOORDPUZZEL - ontworpen en aangeboden door PMJDH-teamlid Marjo	pagina 16
LIEDEREN EN HUN ACHTERGROND - Daal als in tijden van ouds op ons neer,... (JdH-28)	pagina 17
GAVEN VAN DE GEEST - Wat zijn de gaven van de Geest en welke heb ik?	pagina 19
UIT HET (BIJBELS) DAGBOEK VAN JOHANNES DE HEER - over zondigen tegen de Heilige Geest	pagina 20
UIT HET LEVEN GEGREPEN - Marianne Grandia over 'leven uit genade!'	pagina 21
COLOFON	pagina 22
UIT DE KRANT OP DE ACHTERKANT	pagina 23

Multimedia / interactieve bijdragen

Dit digitale magazine zit boordevol verrassingen!
Natuurlijk hopen wij dat de bijdragen op zichzelf al als verrassend worden ervaren
maar daarnaast zijn er ook interactieve links toegevoegd.

Elke keer als woorden [blauw en onderstreept](#) zijn weergegeven kan erop geklikt worden.

Het betreffende stukje tekst wordt dan begeleid door een bijdrage op internet
(zoals een muzikale video of iets dergelijks).

Wij wensen iedereen veel lees-, kijk-, en luisterplezier!

Team 'Prijs met Johannes de Heer'

VAN DE REDACTIE

Beste mensen,

Het afgelopen jaar was er een sabbatsjaar / rustjaar van kracht binnen ons initiatief 'Prijs met Johannes de Heer'. Na zes jaar hard werken mochten we als team uitrusten, tijd voor onszelf nemen, terugblikken, evalueren en van daaruit nadenken over de nabije toekomst.

Eén ding stond voor ons in april 2023 vast: na het sabbatsjaar wilden we, wat ons betreft, heel graag verder met het initiatief 'Prijs met Johannes de Heer'.

En toen werd het april 2024.

We maakten binnen het team de balans op en er bleken teveel belemmerende en belastende factoren om de activiteiten op een gezonde manier voort te kunnen zetten.

Tot op heden drukte het meeste werk hoofdzakelijk op de schouders van onze algemeen coördinator. Zeven jaar lang was hij 'de spin in het web'. Hij verbond tig partijen met elkaar, hij onderhield ontzettend veel contacten binnen de verschillende kerkelijke gelederen en alle aanvragen voor Johannes de Heer-zangdiensten / zangactiviteiten kwamen bij hem binnen.

Van daaruit werd er door hem meestal een concept opgesteld, dit werd ter beoordeling / goedkeuring retour gestuurd naar de aanvragende partij en daarna volgden werkzaamheden als het opmaken van de liturgieboekjes, het samenstellen van de muziekmappen, het regelen van zangers, muzikanten, geluidsmensen, enzovoorts. Daarnaast werden er door hem nieuwsbrieven geschreven, magazines mee samengesteld, overdenkingen geschreven en gehouden, muzikale medewerking verleend en video's gemonteerd; de energie van onze algemeen coördinator leek onuitputtelijk, al wisten we allemaal (inclusief hijzelf) dat dat vanzelfsprekend niet zo is.

Na in 2022 tweemaal ziek geweest te zijn van het coronavirus, werd onze algemeen coördinator in 2023 geconfronteerd met post-covid-klachten.

Het sabbatsjaar kwam wat dat betreft op het goede moment!

Echter... deze periode van rust heeft ook geleid tot nieuwe inzichten.

Voor een volledig herstel is er helaas meer tijd nodig.

Daarnaast is teruggaan naar de hoeveelheid werk die eerder werd verzet onwenselijk, omdat dat op de lange termijn leidt tot onvoldoende rust en uitputting.

We hebben ten gevolge van een en ander helaas moeten besluiten om per 28 april 2024 geen doorstart te maken. We laten het initiatief 'Prijs met Johannes de Heer' voor nu in ruste.

Als we in de toekomst mogelijkheden zien voor een doorstart, in welke vorm dan ook, dan zullen we jullie daar via onze website, mailing en social media van op de hoogte brengen!

We begrijpen dat dit nieuws voor velen, net als voor ons, een teleurstelling zal zijn.

We laten jullie echter niet met lege handen achter!

Gelukkig blijven onze website en Facebookpagina online en ook het [video-archief op ons YouTube-kanaal](#) blijft beschikbaar. Daarop zijn al onze activiteiten van de afgelopen zeven jaar terug te zien en in veel videomontages is de zang ondertiteld zodat er naar hartenlust meegezongen kan worden!

Tijdens het sabbatsjaar hebben we, achter de schermen, ook nog gewerkt aan een nieuwe editie van ons PMJDH-Magazine. Met het oog op het aanstaande Pinksterfeest, kozen we voor het thema: 'Daal als in tijden van ouds op ons neer, Heilige Geest!'

Aanvankelijk kozen we dit thema ook vanwege de doorstart die we hoopten te maken vanaf 28 april 2024. Nu een doorstart op dit moment achterwege blijft, en we in de toekomst bekijken of een eventuele doorstart alsnog mogelijk is, krijgt het gekozen thema een andere lading.

Het verlangen blijft echter van dezelfde aard: 'Vul ons, vernieuw ons, inspireer ons en leid ons...'

Wij hopen dat dit magazine ervaren mag worden als een mooie opmaat naar het Pinksterfeest en wij wensen iedereen van harte Gods zegen en nabijheid toe!

Met een hartelijke groet,
in Jezus Christus verbonden,

team 'Prijs met Johannes de Heer'

INLEIDING *Daal als in tijden van ouds op ons neer,...*

Als de HEERE het huis niet bouwt, tevergeefs arbeiden de bouwlieden eraan.

Psalm 127 vers 1a

In mijn leven hoorde ik de volgende spreuk al regelmatig voorbijkomen:

'Aan 's HEEREN zegen is het al gelegen!'

Toen ik zojuist zocht naar de Bijbeltekst waar staat *dat de bouwlieden tevergeefs aan een huis bouwen als God de HEERE er niet Zelf aan bouwt (ofwel: er niet Zijn zegen over geeft)*, kwam ik uit bij psalm 127. En wat staat er in meerdere Bijbelvertalingen boven deze psalm? Exact: *'Aan 's HEEREN zegen is het al gelegen!'*

Niet zomaar een spreuk op een oud tegeltje aan de wand dus.

Maar,... moeten we onze activiteiten dan maar staken en passief en afwachtend zijn? Wachten op het moment dat God begint? Dat is de vraag die in ons kan opkomen. In sommige kerkelijke richtingen lijkt dat hoofdzakelijk de kijk- en denkrichting.

Je hoort daar uitspraken als: *'och, mocht het nog eens staan te gebeuren,...'* of *'het moet je maar gegeven worden,...'* Veelal wordt hier dan gesproken over genade en behoud, al kun je jezelf afvragen of dat in de juiste context gebeurt. Zo'n houding (of zienswijze) kan een mens lamleggen, niet meer in staat tot enig handelen.

Hoe dan ook; psalm 127 is geen psalm over 'slapend rijk worden'.

De schrijver zegt niet: 'doe maar niets, het komt vanzelf wel!'

Vers 2 van psalm 127 zegt dan wel: *'Hij geeft het Zijn beminden in de slaap'*, maar dat is nadat de Zijnen hard gewerkt hebben en zich terdege bewust waren van hun verantwoordelijkheid.

De statenvertalers omschrijven het in de kanttekeningen als volgt:

Alsof hij (David tot zijn zoon Salomo) zei: al het woelen en zorgen zal de mens niet helpen, als de HEERE hem niet zegent. Maar wie Hij liefheeft en zegent, die zal genoeg hebben en met gerustheid gaan slapen en zichzelf en de zijnen na gedane arbeid aan God de HEERE toevertrouwen. (einde citaat)

Het is een zegen om op die wijze te kunnen rusten!

Ook na kerkenwerk, evangelisatiewerk, pastoraal werk, etc.

Dat je jezelf en bewust van mag zijn dat je mocht zaaien, maar dat God alleen het kan laten groeien! Wellicht ben je te Zijner tijd betrokken bij de oogsttijd maar in tussentijd kun je slechts met zorg en toewijding betrokken blijven en zien hoe God zaken of mensen tot groei en bloei laat komen.

David en Salomo realiseerden zich dit ook.

Koning Salomo was bezig met de bouw van een tempel voor God.

Daar heeft hij maar liefst zeven jaar aan gebouwd. Zeven jaar lang werd alles uit de kast gehaald: de meest begaafde bouwmeesters en de hoogst getalenteerde kunstenaars, goud- en zilversmeden. En,... er werd slechts gewerkt met de meest verfijnde en kostbare materialen. Dit alles resulteerde in een prachtige tempel met uitstraling. Maar ook koning Salomo realiseerde zichzelf: 'hoe fraai en indrukwekkend deze tempel ook is, als God de HEERE er Zijn intrek niet in neemt,... als de HEERE Zelf deze plek niet bewoont, bezielt en vult,... dan is het niet meer dan een mooie maar lege ruimte'.

Zo is dat heden ten dage nog steeds: alles wat we voor God doen op eigen kracht is zonder waarde en tevergeefs. Gemeentewerk / kerkenwerk, vergaderingen, bezoekwerk, kerkdiensten, kringen en verenigingen, ons gebed en onze zang en al het overige wat we doen in ons eigen geloofsleven; het kan (vanuit onszelf) een invulling krijgen die voor God waardeloos is.

Als ik dat zo neerschrijf dan vind ik dat eigenlijk best een verontrustende gedachte: dat ik een leven lang ontzettend druk kan (of denk te) zijn met allerlei werk voor God en Zijn Gemeente,... en dat het allemaal voor niets zou zijn geweest; vergeefse moeite.

Die kans is reëel aanwezig als ik als een doe-het-zelver aan het werk ga; als ik denk het allemaal wel zelf, op eigen kracht, te kunnen volbrengen.

En het slotresultaat?

Zonder God is het leeg, hol en ijdel. Én frustrerend!

Het frustreert namelijk als je het alleen van jezelf moet hebben, je gaat jezelf er dan teveel in vastbijten. Ook schuilt het gevaar erin dat je er teveel je eigen identiteit aan gaat ontleen.

Je raakt gefrustreerd en verbitterd als het niet loopt zoals je het jezelf had voorgesteld.

En,... als het je wel lukt, dan kun je er ook gemakkelijk zelfingenomen van worden, dat is het andere gevaar.

Maar,... laat dit alles ons niet lamleggen!

Want als we nogmaals naar vers 2 van psalm 127 kijken, dan staan daar drie kernachtige, zeer belangrijke woorden die een belofte vormen: 'God geeft het!' ('Hij geeft het Zijn beminden in de slaap,...')

En wie zijn dan 'Zijn beminden'?

Dat zijn allen die door Jezus tot God de Vader komen (hoor hier Jezus' woorden resoneren: 'niemand komt tot de Vader dan door Mij').

Wij zijn Gods beminden, Gods geliefden, wanneer Hij ons aanziet door Jezus!

En dan mogen we werken, in afhankelijkheid van Hem!

We mogen Hem om Zijn zegen vragen, Hem om leiding door Zijn Heilige Geest bidden.

'Daal als in tijden van ouds op ons neer, Heilige Geest, Heilige Geest!'

Vervuld van Zijn zegen mogen wij dan weten dat God het is Die het eigenlijke werk doet!

Wij mogen planten en water geven,... maar de groei en het eindresultaat is een geschenk uit Zijn hand!

Er schiet mij bij dit alles nog een lied te binnen dat ik vroeger zong tijdens de jeugdclub-avonden van onze kerk:

Wees standvastig, onwankelbaar,
steeds overvloedig, steeds overvloedig,
in het werk van de Heer.

Wees standvastig, onwankelbaar,
steeds overvloedig, steeds overvloedig,
in het werk van de Heer.

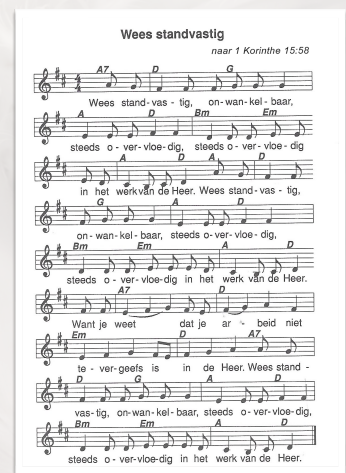
Want je weet, dat je arbeid,
niet tevergeefs is in de Heer.

Wees standvastig, onwankelbaar,
steeds overvloedig, steeds overvloedig,
in het werk van de Heer'.

Hemelhoog nr. 111

E&R-liedbundel 1 nr. 84

Op Toonhoogte (uitgave 2005) nr. 305

Ik hoop en bid dat het hierboven genoemde dé kijkrichting van ons allen mag zijn!

Laten wij bidden, voor onszelf en voor elkaar, met het oog op het aanstaande Pinksterfeest:

'Daal als in tijden van ouds op ons neer, Heilige Geest, Heilige Geest!'

Arend

De Joodse achtergrond van het Pinksterfeest

door dr. M.C. Mulder

(bron: www.kerkenisrael.nl)

We vieren 19 mei 2024 het Pinksterfeest. Een kleine maand later viert het Joodse volk het Wekenfeest; het feest waar ons Pinksterfeest vandaan komt. Wat hebben die beide feesten nog met elkaar te maken? Dr. Marinus Cornelis Mulder legt het aan ons uit.

Wekenfeest

Op verschillende plaatsen in de Bijbel kunnen we de voorschriften aangaande het Wekenfeest vinden. In Ex. 34:22 staat: 'het feest der weken, der eerstelingen van de tarweoogst, zult gij vieren'. In Lev. 23:16 staat dat Israël zeven volle weken moet tellen vanaf de sabbat die volgt op het Paasfeest: vijftig dagen. Hieraan heeft het Pinksterfeest zijn naam te danken. Het werd ook wel het feest van de 'vijftigste' genoemd. In het Grieks is dat: *pentacosta*. Daarvan is onze naam 'Pinksteren' afgeleid. Op die manier werd het Wekenfeest al aangeduid toen het Grieks steeds meer de normale omgangstaal werd in Palestina, vanaf ongeveer de tweede eeuw voor Christus (zo wordt het Wekenfeest 'Pinksteren' genoemd in het apocriefe boek Tobit 2:1 en in 2 Makkabeeën 12:32).

Oogstfeest, of méér?

Dit Pinksterfeest was oorspronkelijk een oogstfeest. De eerstelingen van de oogst worden bij God gebracht en God wordt gedankt met gaven 'naar dat de HERE uw God u gezegend heeft' (Deuteronomium 16:12). In de synagoge is de herinnering daaraan nog sterker dan bij ons. Op het Wekenfeest is de synagoge versierd met bloemen, vooral de plaats waar uit de *Tora* wordt gelezen. Deze betekenis van het Pinksterfeest als oogstfeest wordt in de kerk meestal snel betrokken op de geestelijke invulling van de oogst, die vanaf het Pinksterfeest wordt binnengehaald voor Christus. De eerste discipelen worden geoogst, de eerstelingen van de grote oogst die voor Christus gewonnen zal worden, wordt op het feest van de eerstelingen zichtbaar. Dat is een mooie gedachte. Toch zou het jammer zijn om de historische achtergrond van het Pinksterfeest tot deze gedachte te beperken. Het heeft stellig een diepere achtergrond dat juist op het Pinksterfeest de Heilige Geest wordt uitgestort. Lukas spreekt in Handelingen 2 over het moment dat Pinksteren 'vervuld' wordt. De Statenvertaling laat dit woord 'vervullen' terecht staan in Handelingen 2:1 (de nieuwe vertaling vertaalt vlakker: toen de Pinksterdag 'aanbrak'). Over dat 'vervullen' is meer te zeggen, dan dat het een geestelijke betekenis heeft gekregen voor ons. Lukas kan het woord 'vervullen' gebruiken, omdat op het Pinksterfeest in de tijd van het Nieuwe Testament aan méér gedacht werd dan alleen aan de oogst. Op het Wekenfeest werd in het bijzonder stilgestaan bij het moment dat God zijn verbond sloot met zijn volk bij de berg Sinaï. Op dit feest werden Exodus 19 en 20 gelezen. Daar wordt verhaald hoe het volk Israël bij de berg Sinaï aankomt in de derde maand na de uittocht uit Egypte. Dat is ongeveer de tijd van het Pinksterfeest, zeven weken na Pasen. Maar dat is niet de belangrijkste reden, waarom het Wekenfeest deze invulling heeft gekregen. Het gaat vooral om de inhoud van wat er bij de berg Sinaï gebeurt. Daar ontvangt het volk Israël de geboden van God, op twee stenen tafels ingegraveerd. Een rabbijn geeft aan dit woord 'gegraveerd' een bijzondere uitleg, door er één letter aan te veranderen: lees in plaats van *charut* (gegraveerd) *cherut*, dat betekent: vrijheid. Want, zegt hij, niemand zal echte vrijheid vinden, dan alleen door het bestuderen van en leven met de wet. Die gedachte verklaart de nauwe verbinding in het Jodendom tussen het Paasfeest en het Pinksterfeest. Die nauwe band wordt in de Bijbel zelf al aangegeven, als er staat dat men vanaf het Paasfeest moest gaan aftellen tot het moment van het Pinksterfeest, de vijftigste dag na Pasen. Die verbinding wordt in het Jodendom vooral inhoudelijk en geestelijk gezien. De verbinding tussen Pasen en Pinksteren is zelfs zo nauw, dat het Wekenfeest ook wel het *slotfeest* genoemd kan worden: het Paasfeest wordt er als het ware door afgesloten. Door zeven weken na Pasen af te tellen en dan de wetgeving bij de berg Sinaï te gedenken, wordt beleefd en gevierd dat de bevrijding van het volk uit de slavernij van Egypte geen doel in zichzelf is. De bedoeling daarvan was en is dat het volk van God met zijn God zou gaan leven.

De vrijheid is niet een goed dat als een los geschenk kan worden beleefd, zonder dat daar een invulling aan gegeven wordt in een leven in de vrijheid. Die invulling kan alleen op een goede manier gestalte krijgen, als het leven in de vrijheid richting krijgt vanuit Gods geboden. Alleen door te luisteren naar de *Tora*, kan de bevrijding zoals die op het Paasfeest herdacht is, op een goede manier gestalte krijgen. Pas dan kan de vrijheid die God geschonken heeft op een juiste manier beleefd worden. Daarom is het te begrijpen dat juist op het slotfeest na Pasen die wetgeving bij de berg Sinaï herdacht en gevierd werd.

Een aanwijzing uit Jubileeën

Die verbanden werden al heel vroeg gezien. In het boek *Jubileeën*, een geschrift uit de tweede eeuw voor Christus wordt de geschiedenis beschreven vanaf de schepping tot aan het heden van die dagen. In dit boek, dat in sommige kringen van het Jodendom uit die tijd erg geliefd was, wordt gezegd dat het Wekenfeest tot het moment dat God zijn verbond met Noach sloot alleen maar in de hemel gevierd werd. Het feest van de eerstelingen dat ons spreekt van de trouw van God in zijn schepping kon pas echt op aarde gevierd worden, toen God in zijn verbond met Noach beloofd had, dat Hij de aardbodem niet weer zou verdelgen en dat de wisseling der seizoenen niet meer zou stoppen. Toch kon dat Wekenfeest niet zo lang worden gevierd op aarde. Al spoedig hebben de mensen het weer zo bedorven, dat het Wekenfeest niet meer gevierd werd. Slechts een enkeling heeft het Wekenfeest nog kunnen vieren. Daar komt verandering in, als God zijn verbond sluit bij de berg Sinaï. Dan mag Mozes de inzettingen van God aan het gehele volk Israël bekend maken. Pas vanaf dat moment dat Gods inzettingen bekend zijn, kan het Wekenfeest weer gevierd worden volgens Gods oorspronkelijke bedoeling. (vgl. Jubileeën 6:17-20). Daar zit een diepe gedachte achter. Alleen wie de zorg van God kent voor zijn schepping kan toekomen aan de bedoeling van het Wekenfeest om God hier voor te eren. Die zorg van God zal een mens alleen leren kennen, als je de inzettingen van God beter leert kennen en daarmee gaat leven. Pas door het luisteren naar Gods geboden kan een mens toekomen aan de bedoeling van God voor het leven. Dat geldt zowel het leven als schepsel (Noach) als het leven als verlost (Israël).

Pinksterfeest geeft oog voor het doel van de vrijheid

Het Wekenfeest doet ons dus de zin van het leven verstaan. De zorg van God in de schepping en de verlossing door God uit de slavernij zal alleen op een goede manier kunnen worden beleefd in een leven dat zich wil laten leiden door de geboden die God in zijn verbond aan zijn volk heeft gegeven. Wanneer op deze manier de nauwe band tussen het Paasfeest en het Pinksterfeest gezien wordt, kan ook voor ons het Pinksterfeest een rijkere betekenis krijgen. Is dit niet de bedoeling van het werk van Gods Geest die op het Pinksterfeest is uitgestort, dat God mensen brengt tot hun bestemming? Prof. dr. J.P. Versteeg heeft gewezen op het nauwe verband tussen wat er bij de berg Sinaï gebeurt en wat ons bericht wordt in Handelingen 2. De tekenen die daar beschreven worden bij de uitstorting van de Heilige Geest zijn tekenen die direct verwijzen naar het moment dat God zijn verbond heeft opgericht. Dat is beschreven in Exodus 19 en 20. Het geluid van de wind doet denken aan de storm die er was op de berg Sinaï en de vuurvlammen doen denken aan de bliksemstralen die het volk zag toen God verscheen en ging spreken. Net als in Exodus 19 verschijnt God zelf op het Pinksterfeest. Wie dit nauwe verband ziet, merkt echter ook direct een verschil. Bij de berg Sinaï moest het volk een grote afstand bewaren. Als Pinksteren vervuld wordt, valt de afstand weg. Het gehele huis wordt vervuld met het geluid van de wind, de tongen van vuur zetten zich op ieder van hen. De afstand is er niet meer. Dat kan op dat moment, omdat Christus zijn werk volbracht heeft en er een nieuwe band met God mogelijk is. Ook nu gaat God een nieuw begin maken, en wordt er een nieuw verbond gesloten. Zoals God destijds zijn belofte aan zijn volk Israël gaf, zo laat Hij nu zien dat andere volken in dat ene volk kunnen worden ingelijfd. Dat is het nieuwe van Pinksteren. Nieuw is ook dat de Heilige Geest veel krachtiger gaat werken. Hij zal de wet niet slechts op tafels van steen ingraven, maar in de harten van de mensen zelf gaan schrijven. Dat geeft aan de genoemde uitspraak van de rabbijn over dat graveren een nog verdere verdieping. Pas wanneer de Geest ons de geboden leert te doen zoals God het bedoelt, kunnen we werkelijk toekomen aan de door God beoogde vrijheid. Datzelfde besef is er ook in het Jodendom. Niemand kan toekomen aan de bedoeling van God met het leven, als die daar niet door God zelf toe geleid wordt. Ook binnen het Jodendom kan in dit verband gesproken worden over het werk van de Heilige Geest. Alles wat de rechtvaardigen kunnen volbrengen, hebben zij gedaan door de Heilige Geest, zegt een rabbijnse uitspraak. Toch zal er in het Jodendom gelijk ook weer sterker gesproken worden over de taak van de mens hierin, zodat het ook kan worden omgedraaid: iemand die de geboden van God leert met het oog dit in de praktijk te brengen is waardig om de Heilige Geest te ontvangen.

De geestelijke opleving in Holland (1905)

Enige herinneringen gebundeld door Johannes de Heer

Inleidende woorden

Als ik hier in dit boekje nog eens de heerlijke feiten in herinnering ga brengen die we in de opwekkingsjaren 1905-1906 mochten beleven, dan wil ik er eerst de nadruk op leggen, dat hier evenmin als in Wales de opwekking van enig mens afhankelijk was.

Ook in Holland heeft Gods Geest wel mensen gebruikt, maar ook geheel onafhankelijk daarvan, blies de wind van de Geest waarheen Hij wilde.

Voor hen die nooit zo'n tijd meemaakten, schijnt ze een onverklaarbare zaak. Nuchter als wij Hollanders zijn, spreken we dan ook snel van een 'opwinding' in plaats van 'opwekking'.

En bang als we op geestelijk gebied zijn – zo zelfs dat we vrezen ons aan koud water te branden – blijven de meeste officiële kerkmensen in de regel zo ver mogelijk van zulke bewegingen weg. Men kan immers nooit weten waar zo'n opwekkingsstroom iemand heenvoert. En inderdaad, een opwekkingsstroom is vaak even grillig als een rivier, die op de laagste plaatsen haar bedding zoekt.

De Brighton-beweging in 1875 heb ik niet gekend, maar van de Opwekking in Wales in 1905 heb ik mee mogen genieten en de doorwerking ervan ook in Holland mogen waarnemen.

Ook in Holland was, evenals in Wales, reeds tevoren geestelijke werking te bespeuren.

Al voordat enige broeders uit Holland naar Wales waren gegaan, werden hier in Holland rijpe opwekkings-vruchten geplukt.

Johannes de Heer

Een gezegende conferentie

Ds. M. Ten Broek schreef destijds een boekje over 'De Opwekking in Holland'. Ik zal af en toe daaruit iets citeren en begin met hetgeen hij in betrekking tot het bovengenoemde zegt:

'Toch menen vele christenen dat de geestelijke beweging in Holland mensenwerk is, namaak van hetgeen sommige broeders, die naar Wales gereisd zijn, daar hebben gezien. En het is juist voor die christenen, dat ik deze dingen hier neerschrijf. Zij is geen namaak van de Opwekking in Wales. Zij is Gods werk.'

Ik kan dit het best aantonen als ik eenvoudig de feiten laat spreken, als ik hier weergeef wat er in de loop van dit gezegende jaar in ons land is gebeurd. Van de aanvang van de beweging kan ik weinig meedelen. Ik was er toen nog niet in. Maar dit weet ik wel, dat er uit het waarachtig begeren van vele kinderen van God naar nieuw leven opwekkings-samenkomsten werden geboren te Wemeldinge (Zeeland) en Groningen.

Beide zogenaamde conferenties waren rijk gezegend. De mensen die er aan deelnamen, kwamen tot verootmoediging en schuldbelijdenis en ontvingen op hun gebed een doop met de Heilige Geest. Maar daarna werd de conferentie te Goes vastgesteld op 8, 9 en 10 februari van dit jaar. In de Christelijk Evangelische Gemeente worden ieder jaar in de maand februari samenkomsten gehouden tot opwekking van het geestelijk leven. Het was dus niets nieuws dat zo iets ook dit jaar gebeurde. Reeds tweemaal had ik van de geachte voorganger van die gemeente een uitnodiging ontvangen tot een bezoek aan deze jaarlijkse samenkomsten om er te komen getuigen van het heil in Christus Jezus. Telkens had ik een uitvlucht gehad om die uitnodiging te weigeren. Ik vertrouwde de zaak niet. En daarbij die Vrije Evangelische Gemeente! Alles was immers meer dan verdacht in het oog van een Hervormd predikant!

In januari van dit jaar ontving ik de derde uitnodiging voor de februariconferentie.

En juist die dagen had ik van iemand een boek te lezen gekregen, dat een diepe indruk op mij gemaakt heeft. Het was een eenvoudige levensschets van de overleden Ds. P. Huet, voor het laatst Hervormd predikant te Goes. Ik had hier in deze omgeving zoveel over hem gehoord, dat ik er werkelijk blij mee was toen men mij zijn levensbeschrijving ter lezing aanbood.

In dat boek las ik zulke heerlijke dingen over de conferentie te Brighton, waar Huet zo rijk werd gezegend, dat ik er naar verlangde ook eens een dergelijke conferentie bij te wonen.

Toen ik eenmaal zover was, hielp God mij verder en zond mij de uitnodiging van broeder Van Leussen. Natuurlijk nam ik haar aan en ging op de bepaalde dag naar Goes. Toch kwamen 's morgens, toen ik al op weg was naar het station, alle oude bezwaren weer boven, en had ik het niet zo stellig beloofd, ik zou echt weer zijn teruggekeerd. Dat ging nu echter niet meer.

Zo kwam ik met zekere tegenzin in de pastorie van Ds. Van Leussen. De middagsamenkomst zou precies beginnen. Alle sprekers waren daar bij elkaar en voordat we naar de kerk gingen, knielden wij neer om het aangezicht des Heeren te zoeken.

In de samenkomst gaf iemand een lied op, het bekende 'Veilig in Jezus' armen', en toen wij het laatste couplet zouden zingen, verzocht hij, dat allen, die zich waarlijk veilig wisten in de armen van hun Heiland en daarvan de volle zekerheid hadden in hun hart, zouden opstaan.

Daar stond ik voor een moeilijk geval. Zou ik opstaan? Behoorde ik ook tot de gelovigen, die deze heerlijke zekerheid mochten bezitten? Ik durfde het niet te zeggen. Wel had ik de Heere lief en probeerde ik Hem zo goed mogelijk te dienen. Wel was ik zoekende, ernstig zoekende naar het eeuwige leven, maar het bleef bij het zoeken en ik kwam niet verder. Nee, ik durfde dat niet zo beslist te zeggen, dat ik mij veilig wist in de armen van Jezus. Zelfs twijfelde ik er aan of men dat waarlijk wel zeker kón weten. En terwijl ik zo dacht, stonden de mensen al op, bij tientallen tegelijk en zongen: *'Veilig in Jezus' armen, veilig aan Jezus' hart'*. Toen ging mij plotseling een gedachte door het hoofd, die alle andere gedachten verdreef. Als zovelen het met Jezus wagen, meende ik, dan kan ik het ook doen. Nee, meegezongen heb ik het lied niet. De aandoeningen waren mij te machtig. Maar ik ben opgestaan en ik heb gezegd: 'Heere, hier ben ik geheel. Ik geef mij volkomen aan U, wat er ook van worde.'

En toen liet ik mezelf los en liet mij gaan op de stroom van Gods genade. Op die stroom dreef ik weg tot ik in de armen van Jezus terecht kwam. Nu ben ik veilig. Nu wéét ik dat ik veilig ben. Nu ben ik gelukkig, omdat ik veilig ben. Machtige armen zijn om mij heen geslagen, en niets, niets zal mij scheiden van de liefde van Christus!

Romeinen 8:38,39: *'Want ik ben verzekerd, dat noch dood, noch leven, noch engelen, noch overheden, noch machten, noch tegenwoordige, noch toekomstige dingen, noch hoogte, noch diepte, noch enig ander schepsel ons zal kunnen scheiden van de liefde Gods, welke is in Christus Jezus, onzen Heere.'*

En daarna heeft Christus mij bij de hand genomen en mij tot op dit ogenblik veilig geleid.

Ja, ik ben door de diepte heen gegaan. Ik heb heel wat moeten opruimen.

Met slechte gewoonten moest ik breken. Zonden moest ik loslaten. Schulden moest ik belijden voor God en voor mensen. Ik moest...., maar wat hebt u eraan als ik u een blik gun in de beestenstal van mijn leven? De rivier van Gods liefde is er doorgegaan en alles is er gereinigd. Mijn schuld is onder Jezus' bloed.

Maar niet alleen ik ontving op deze conferentie een zegen. Nee, mijn geschiedenis is de geschiedenis van velen. En ik deel haar hier mee, omdat het in ons land wemelt van arme tobbers, die altijd om het Evangelienet heen zwemmen en er nooit inkomen.

Beste lezer, als u er één van bent, volg dan mijn voorbeeld en zwem er maar in.

Te Goes hebben zeer velen dat gedaan en er zich wel bij bevonden.

Plasregens van zegen vielen daar neer en ieder kreeg er zijn deel.

Op deze conferentie in Goes maakten enkele broeders de afspraak om met elkaar naar Wales te reizen en er Gods liefdedaden te aanschouwen. Dit moet ik hier nadrukkelijk vermelden. Toen ik te Goes kwam en er zo wonderlijk gezegend werd, had ik nog nooit van Evan Roberts gehoord. Wel had ik in een liberaal provincieblad onder 'gemengd nieuws' een kort berichtje gelezen over de Opwekking in Wales, maar met de gedachte aan dweperij en sectarisme had ik het krantje weggelegd.

Na de conferentie in Goes heeft men de eerste reis naar Wales gemaakt.

Wat dus te Goes gebeurd was, kan geen namaak zijn van de grote Opwekking van Wales.

De conferentie aldaar werd gehouden zoals zij er elk jaar in de maand februari gehouden wordt, hoewel deze keer met ongekende zegen.

Ook wisten de sprekers op die conferentie nagenoeg niets van wat er in Wales gebeurde.

(Tot zover Ds. Ten Broek.)

Wondervolle daden van God in Groningen

Ook in Groningen had 30 januari – dus opnieuw vóór de reis naar Wales- al een conferentie plaats gehad in de Concertzaal, waarover Ds. Van Heest schreef:

‘Wondervolle daden van God hebben onze ogen in Groningen aanschouwd. Wie had het zo durven denken? Ik niet. Want zwaar bekneveld was er de geestelijke atmosfeer. Er hing een koude, ongezonde mist. Men werd er huiverig van. Men kreeg een koortsig gevoel.

Zoiets als wanneer de griep u geniepig overvalt.

Maar de Zon der gerechtigheid brak door, die heerlijke mannelijke Zon, met genezing onder Zijn vleugelen. En toen Die doorkwam, verteerden de nevelen. Het werd licht. Er kwam warmte. Er werd zegen, grote, heerlijke zegen ervaren.

En in dat vriendelijke licht, ging het zingen als vanzelf. En vrolijk klonk het: *‘De rechterhand des Heeren is verhoogd; de rechterhand des Heeren doet krachtige daden.’*

‘Amen!’ zo luidde het jubelende antwoord: *‘Dit is van de Heere geschied en het is wonderlijk in onze ogen.’*

Wanverhoudingen onder kinderen van God werden opgeheven. Aanstoot-stenen werden opgeruimd. Broederbanden nauwer aangehaald. Dat men zich werkelijk bij vernieuwing – en ik zou erbij willen voegen: bij verbetering – aan de Heere gaf, bleek hieruit, dat men zich ook gaf aan elkaar.

Bij vernieuwing (en naar we hopen bij verbetering) werd het apostolisch vermaan in beoefening gebracht: *‘Neemt elkander aan, gelijk ook Christus ons aangenomen heeft.’*

En toen kon de zegen van de toebrengring van onbekeerden niet uitblijven. Nooit vergeet ik de na-samenkomst van de laatste avond. Nauwelijks was men begonnen om met een enkel inleidend woord te openen, of daar zag men hier één op de knieën zinken, daar een ander zich buigen, verderop zich één voor God in het stof werpen en eer een kwartier was verlopen, zag men over de gehele lengte van de concertzaal groepjes mensen voor God geknield.

Het werd een bidden, een smeken, een worstelen, een belijden van zonden, een loven en danken voor de vrede, die men had gevonden in het bloed des kruises, een prijzen van God voor het breken van de zondeketenen, een verheerlijken van de sterke Verlosser voor de bevrijding uit de macht van de duisternis en overbrenging in Gods wonderbaar licht.

De laatste bijeenkomst in de Hervormde Kerk was een ernstig slot van deze conferentie. Aangrijpend waren de getuigenissen. Ontroerend de liederen. De Heilige Geest verheerlijkte God de Vader en Zijn Zoon Jezus Christus! De reddingslijn werd uitgeworpen!

Tientallen van bekommerden kwamen tot de Heere Jezus. Halleluja!

In de laatste na-samenkomst werd gelegenheid gegeven tot het uitspreken van ontvangen zegeningen in deze driedaags conferentie. Met tranen van dankbaarheid stond de een na de ander op om in korte woorden te getuigen van het ontvangen heil in deze dagen.

Aangrijpende verzoeningen hadden plaats tussen zusters en zusters, broeders en broeders. Het werd één jubel, één dank, één lof aan de Heere voor Zijn grote weldaden in deze dagen geopenbaard!

Deze laatste vergadering werd staande bij monde van de predikanten vastgesteld ‘de stroom van zegeningen te laten doorvloeien door bidstonden te houden, en verder alles te doen wat dienstbaar kan zijn voor het grote werk des Heeren.’

En als ik nu verder uit verschillende bronnen de opwekkingsdagen opnieuw voor het tegenwoordige geslacht zal laten leven, gaat het mij net als Ds. Ten Broek, die in zijn brochure schreef:

‘Misschien zal ik bij het doen van de mededelingen zelf wel eens op de voorgrond treden.

Maar dat kan ik echt niet helpen, want de geschiedenis van de opwekking in Holland is zo nauw samen geweven met de geschiedenis van mijn rijk gezegende ziel, dat zij in mijn oog niet van elkaar zijn te scheiden.’

Een stroom van zegen

Zo kwamen na de conferentie van Goes van alle kanten stemmen: *'Kom over en help ons!'*

Te Steenwijk, Zierikzee, Breda, Utrecht, Dordrecht, Meppel, Harderwijk, Zwolle, Schiedam, Brussel, 's Heerenhoek, Cadzand, Mülheim a/d Ruhr werden opwekkings-samenkomsten gehouden. Overal stroomde het volk toe om te horen. Overal waren wij getuigen van buitengewone dingen. Eenvoudige mannen werden door God gebruikt in deze arbeid, mannen die geen van allen uitblinken door bijzondere gaven en talenten, maar die zich geheel willen geven aan het werk, waartoe zij zich door God geroepen gevoelen.

Predikanten uit verschillende kerken sloegen de handen ineen.

Uit de Lutherse kerk waren het de predikanten Alers uit Zwolle en Duivendak uit Schiedam; uit de Evangelische kerk de predikanten Van Heest uit Dordrecht, Mooy uit Ermelo, Linthout uit Nijverdal, Van Leussen uit Goes; uit de Hervormde kerk de predikanten Bähler uit Groningen, Hoek uit Brussel, De Haan uit Zwolle, Kuyman uit Hoedekenskerke, Breen uit Oost-Kapelle, van den Broek en Couvée uit Schiedam, Visscher uit Rottevalle en schrijver van deze bladzijden. Bovendien streden de broeders Van der Kloot Meyburg uit Prinsenhage, Stegenga uit Utrecht, Fikse uit Oldenbroek, Van der Hoek uit Heiligerlee en Smit uit Noordwolde dapper aan onze kant.

Maar het meeste werk is door God gelegd op de schouder van de broeders De Heer en Van Essen van Rotterdam. Op talloze plaatsen, in steden en dorpen, hebben zij nu gedurende een half jaar avond aan avond het Evangelie gebracht. Overal nodigde men hen om mededelingen te doen over de Opwekking in Wales, en van die gelegenheid hebben zij zoveel mogelijk gebruik gemaakt om de blijde boodschap des heils te brengen. Met een klein draagbaar orgeltje trokken zij heen en weer en waar zij gelegenheid vonden daar werd het orgeltje geopend, daar zongen zij een lied en spraken een eenvoudig woord. Op een heerlijke zomermorgen waren zij met de nachtboot van Amsterdam gekomen en moesten te De Lemmer enige tijd wachten op de tram. Die uren konden, nee, móesten, gebruikt worden in de dienst des Heeren. En daar aan de haven werd het orgeltje geopend en begonnen de broeders te zingen. Van alle kanten daagden de nieuwsgierigen op. Vissers, die bezig waren met het reinigen van hun netten, verlieten hun schepjes. Mannen en vrouwen, grijsaards en kinderen liepen toe en een grote schare verdrong zich om te horen en te zien. En daar aan de oever van de zee, in de gouden morgenstond werd de boodschap van Gods zoekende liefde aan arme zondaars gebracht. Ik denk dat zij, die getuigen waren van deze openluchtprediking aan het meer van Galilea moeten hebben gedacht, aan welks oever de schare zich zo vaak om Jezus verdrong.

Niet veel verwachting

Zo begon die hoogst-merkwaardige zendingsreis door een gedeelte van Friesland, die zo'n rijke zegen gebracht heeft aan menige ziel. Zij was georganiseerd door enige Hervormd Predikanten, die er zelf maar bitter weinig verwachting van hadden. Ds. F. Ch. Geerling te Joure schrijft ervan:

'Daar was in deze streek weinig van het werk van God in Wales en elders bekend. Bij degenen, die er iets van wisten, was er weinig sympathie voor. Men maakte zich bang met 'het spook der opwinding'. Zelfs broeders uit de Classis, die zich tot een commissie vormden om conferenties voor te bereiden, waren er niet allen buitengewoon warm voor. Zij zagen veel bezwaren.

De geestelijke dampkring leek hier voor opwekking zeer ongeschikt en de bodem nog al te weinig voorbereid. Zij gevoelden echter, dat zij een zegen nodig hadden voor eigen hart, zij geloofden, dat de Heere een zegen geven kon ook voor eigen werkkring en omgeving, en daarom meenden zij, door het organiseren van conferenties de Heere de gelegenheid te moeten geven om te zegenen.

En nu zien wij op onze samenkomsten terug. Hoe heeft de Heere alles boven bidden en denken wel gemaakt. Hoe heeft Hij onze zorgen weggenomen, onzer vrees beschaamd! Hoe kennelijk heeft van het begin af de Heilige Geest Zelf de leiding in handen genomen en hoe duidelijk en helder is het, dat alles wat gebeurd is, het werk is van God en niet van mensen.

Als wij stilstaan bij wat de Heere hier gedaan heeft, dan raakt ons gemoed vol en wij hebben geen woorden om onze verrassing en dankbaarheid uit te spreken'.

'Het is een wonder in onz' ogen, wij zien het, maar doorgronden 't niet.'

[KLIK HIER](#) om meer te lezen (o.a. verslagleggingen van opwekkings-bijeenkomsten door het land).

Bronvermelding:

Oorspronkelijke titel: 'Enige herinneringen aan de opwekking in Holland in 1905' door Johannes de Heer.
Opnieuw uitgeven door D.P. Baan, Sliedrecht

PINKSTERVIDEO - Zend het vuur neer!

door teamleden 'Prijs met Johannes de Heer' e.a.

In 2021, vlak voor de Pinksterdagen, presenteerden teamleden van 'Prijs met Johannes de Heer' samen met anderen een videomontage van het lied '[Zend het vuur neer!](#)'
Dit lied staat in de bundel Glorieklokken (lied 545).

Vanwege de corona-pandemie was de werkwijze als volgt:

Arend, de algemeen coördinator van 'Prijs met Johannes de Heer', nam thuis de piano-partij op. Deze stuurde hij rond met de vraag of mensen, aan de hand van deze opname, vanuit hun huis mee wilden zingen en/of musiceren. Er werd vanuit allerlei hoeken gehoor gegeven aan deze oproep! Naast bijdragen van eigen teamleden was er medewerking van familie en vrienden en van Peter Kits, Geke van der Sloot (inclusief haar koor 'De Zonnepitten' en 'Geke's Tiental'), Jaap Kramer op basgitaar, e.a.

Klik op de afbeelding hieronder om de video te starten.

Liedtekst:

1. Samen wachtend in de opperkamer,
op bevel van de verrezen Heer.
De belofte van de Vader
viel op de discip'len neer. (o halleluja)
Toen de Geest van God op allen daalde,
als een sterke wind en tongen-vuur.
Zo ook zoeken wij de zegen:
vul ons hart met glorie in dit uur.

Refrein:

Zend het vuur neer. Zend het vuur neer.
Zend het vuur des Geestes neer.
Wij verlangen te ontvangen
en wij roepen tot U Heer: (o halleluja)
Zend het vuur neer. Zend het vuur neer.
Dat de hemel zich ontsluit:
uit de schitt'ring van Uw wezen
stort het Pinkstervuur op allen uit.

2. Als Elia staan wij op de Karmel
en getuigen van dit blijde feest:
Jezus Redder en Geneesheer
ja Hij doopt nog met Zijn Geest! (o halleluja)

Geef dit levend water aan de zondaar
om te redden staat Zijn liefde klaar.
Door het volle evangelie,
want Gods ganse Woord blijft eeuwig waar!

3. Met elkander zoeken wij de zegen,
de belofte van het nieuw verbond.
Voor de vaders en de kind'ren,
voor die tijd en deze stond. (o halleluja)
Wij geloven in die volle vreugde,
grijpen biddend de doorboorde hand.
Schenk, o schenk Uw Geestesgaven,
zet ons hart met hemelvuur in brand.

4. Met een kolenvuur van 't hemels altaar
raak de lippen aan tot lof en prijs,
tot aanbidding en vervulling.
Dat ons lied ten hemel rijst. (o halleluja)
Laat de wolkkolom nu nederdalen,
overstroom ons met Uw vuur en licht.
Juichend trekken wij steeds verder,
want het eind der reis komt reeds in 't zicht.

HET JOHANNES DE HEER-LIED VAN...

Naam: Nel Bilder

Leeftijd: 74 jaar (1950)

Kerkelijke achtergrond: Kerkgenootschap Leger des Heils

Wellicht kent u haar als: envoy (spreekster) binnen het Leger des Heils, inval geestelijk verzorger Hospice Rozenheuvel (waar zij ook de weekopening regelmatig verzorgt) of u heeft haar wellicht ontmoet bij de middagpauzedienst in het PKN kerkje in Zutphen.

Ook is Nel lid van de medezeggenschapsraad binnen stichting 'Zozijn'.

Wij leerden Nel kennen binnen het Leger des Heils korps Arnhem.

Tot april 2023 werkten wij met haar samen binnen ons toenmalige samenwerkingsinitiatief 'de Combi Zanggroep'.

Geïnterviewd: januari 2024

Nel Bilder werd geboren in Musselkanaal (GR) als tweeling en als vierde kind van een Leger des Heils-officiersgezin. Nel verhuisde in haar leven maar liefst twee-en-dertig keer! Dit had te maken met de aanstellingen die haar ouders op verschillende plaatsen binnen Nederland kregen, maar later ook met haar eigen aanstellingen als Heilsofficier. De liederen van het Leger des Heils en die van Johannes de Heer kent zij al van jongs af aan. Liederens als 'van U zijn alle dingen', 'Klokje klinkt, vogel zingt' en 'Jezus zegt dat Hij hier van ons verwacht' zijn liederen die zij op de zondagsschool al leerde zingen. Later kwam zij deze liederen ook tegen in de bundels van het Leger des Heils en die van Johannes de Heer.

Nel, als je naar [de lijst met 1011 Johannes de Heer-liederen](#) kijkt, welke Johannes de Heer liederen spreken jou dan het meeste aan?

Er komen stromen van zegen - JdH-57 (Liederens van het Leger des Heils nr. 251)

In dit lied staat eigenlijk alles wat je aan toekomstperspectief nodig hebt!

'Stromen van zegen', daar verlangen we toch immers vaak naar?!

Daarom vind ik het zo mooi verwoord in de Leger des Heils-tekst:

'stromen van zegen, daarom Heer smeken wij U!'

Dat je jezelf afhankelijk mag weten van God,... dat je jezelf mag onderdompelen in die stromen van zegen en nieuw leven mag ervaren!

Beveel gerust uw wegen - JdH-411 (Liederens van het Leger des Heils nr. 215)

Wat ik zo mooi vind aan dit lied is dat er op een gegeven moment staat: *'Hij zal ook wel wegen vinden, waarlangs uw voet kan gaan'*. Het gaat daar over Gods trouw, over God Die alles regeert en in Zijn hand heeft (wolken, lucht en winden). En omdat Hij alles een richting wijst, zal Hij ook wegen vinden waarlangs mijn voeten kunnen gaan.

Het tweede couplet moedigt aan om de Heer te vertrouwen én het roept op tot gebed. Je kunt met alles bij Hem terecht!

Het lied eindigt met: *'Laat Hem besturen, waken! 't Is wijsheid, wat Hij doet. Zo zal Hij alles maken, dat g' u verwonderen moet.'*

Ik had het daar onlangs tijdens een inleiding nog over; dat, als je jezelf openstelt voor God, je mag gaan in Zijn kracht. En dat je jezelf dan verwondert over wat Hij voor je doet.

Mijn tweelingzus is bijvoorbeeld ernstig ziek. Zij krijgt bij de oncoloog regelmatig de vraag: *'Mevrouw, houdt u het allemaal nog vol?!'*

Zij antwoordt dan steevast: *'het gebed heeft wondere kracht en daar houd ik me aan vast!'*

Wat de toekomst brengen moge - JdH-880 (Liederen van het Leger des Heils nr. 257)

Het gegeven dat je jezelf mag overgeven aan God, temidden van onzekerheden, vragen, moeiten etc. vind ik ontzettend mooi aan deze tekst.

'Heer ik wil Uw liefde loven, al begrijpt mijn ziel U niet, zalig Hij die durft geloven, ook wanneer het oog niet ziet.' Zo mag je het pad met God bewandelen, in vertrouwen.

Couplet 3 klopt naar mijn gevoel ook aardig: *'Laat mij niet mijn lot beslissen, zo ik mocht ik durfde niet. Ach, hoe zou ik mij vergissen, als Gij mij de keuze liet!'*

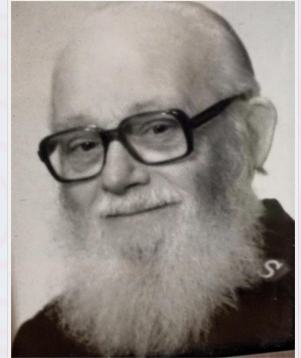
Ik zou in dat geval inderdaad hopeloos vastlopen, geloof ik.

Op welk moment in jouw leven kwam je in aanraking met de liederen van Joh. de Heer?

Dat was toen ik een jaar of 11 was.

Mijn ouders zongen deze liederen best veel!

Mijn vader (officier binnen het Leger des Heils) liet, naast Leger des Heils-liederen, ook regelmatig liederen zingen uit de zangbundel van Johannes de Heer. Mijn vader verzorgde in Den Haag ook diensten binnen de Baptistengemeente en de Christengemeenschap. Daar zongen ze ook Johannes de Heer-liederen.

de vader van Nel Bilder

Johannes de Heer overleed in 1961. Jij was toen 11 jaar.

Heb je (van thuis uit) iets meegekregen van zijn leven, activiteiten of radio-uitzendingen?

Of ging dit aan jullie (ouderlijk gezin) voorbij?

Mijn ouders waren geabonneerd op het tijdschrift 'Het Zoeklicht'.

Daarom kregen zij veel mee over de activiteiten van Johannes de Heer en de bijdragen die hij schreef. De Bijbelstudies die mijn vader mocht verzorgen stonden dan ook vaak in het teken van Jezus' wederkomst; een thema waar Johannes de Heer veel over schreef en sprak.

Mijn vader bezocht ook de tentsamenkomsten van Johannes de Heer.

In de Johannes de Heer-liederen nemen 2 thema's een belangrijke plaats in:

1. De persoonlijke bekering / het persoonlijk geloof dat Jezus Christus ook jou vrijmaakt.

2. De verwachting van Jezus' wederkomst.

Hoe kijk jij naar deze thema's / wat zeggen deze thema's jou persoonlijk?

Voor wat betreft het eerste punt heb ik rond mijn 16e levensjaar persoonlijk de keuze gemaakt om Jezus te volgen. Het standpunt daarin was dat het geloof niet iets is waarin je kunt (blijven) leunen op de schouders van je ouders, maar dat het een persoonlijke beslissing moet zijn.

Binnen het Leger des Heils had je altijd 'beslissingszondagen'. Die zondagen stonden in het teken van 'jouw persoonlijke keuze voor Jezus'. Eens in de maand was er zo'n zondag.

Tijdens die bijeenkomsten klonk er altijd een oproep om naar voren te komen, naar de 'heiligingstafel', om daar je leven aan Jezus te geven. Ik knielde niet de eerste de beste keer neer aan de heiligingstafel; het was echt een proces waarin er sprake was van groei.

De verwachting van Jezus' wederkomst vond ik altijd een erg moeilijk thema.

Maar toen ik mij daarin ben gaan verdiepen, en het boek Openbaring vaker ben gaan lezen, vond ik het eigenlijk heel mooi (en steeds mooier worden).

Het boek Openbaring geeft weer dat er op een dag een heelheid komt voor alle mensen, een nieuwe hemel en een nieuwe aarde, waar alles goed en volmaakt is; daar mag je in blijven geloven! In deze tijd, met alle oorlogen, rampen en ellende, denk ik steeds vaker:

'lieve Heer, U mag nu wel komen, het is zo'n chaos.'

Maar in dit alles ben ik me ervan bewust dat je jezelf ook nu al moet voorbereiden op het komende, want die nieuwe hemel en die nieuwe aarde begint voor een deel in jou; in het hier en nu! Gods Geest is met Pinksteren uitgestort; daar is het nieuwe reeds begonnen!

In de toekomst zal dit alles voleind worden!

Nel, wat zou je nog met ons willen delen wat in de eerdere vragen niet aan bod is gekomen?

Julie vroegen mij welke Johannes de Heer-liederen tot mijn favorieten behoren. Ik noemde ze daarnet.

Er schiet mij echter nog een ander Johannes de Heer-lied te binnen, dat in een heel andere situatie richting mij geciteerd werd.

Als officiersgezin binnen het Leger des Heils verhuis je ontzettend vaak. Aanstellingen duurden destijds vaak maar twee-en-een-half tot drie jaar. Voor wat betreft onze kinderen werd het ons op een gegeven moment duidelijk dat één vaste plek om op te groeien belangrijk was. Toen wij hierover het gesprek aangingen op het hoofdkwartier van het Leger des Heils werd mij door iemand geantwoord: *‘Je moet maar veel het lied “Scheepke onder Jezus hoede” zingen en bidden dat de storm gaat liggen. Dan komt het vanzelf wel goed.’* Daar konden we het mee doen.

Zo werkt het in het (geloofs)leven natuurlijk niet. Er wordt ook doordacht handelen van onszelf verwacht. Uiteindelijk hebben we ons officiersschap toen opgezegd en heb ik zes jaar lang niet meer binnen het Leger des Heils gekerkt. Ik bezocht in die dagen de Hervormde kerk in mijn eigen woonplaats. Later kwam ik, door een vriendin, weer in aanraking met het Leger des Heils en ervoer ik dat ik daar eigenlijk toch het meest op mijn plaats was. Inmiddels ben ik alweer jaren heilssoldaat en envoy (spreekster) binnen het Leger des Heils. Daar laat ik, tijdens de samenkomsten die ik mag leiden, veelal de wat meer traditionele liederen zingen uit de liederenbundel van het Leger des Heils en uit de zangbundel van Johannes de Heer. Mensen benoemen vaak richting mij dat ze deze liederen-keuze erg waarderen.

Nel Bilder tijdens een weekopening

Tot slot de twee versies die ik ken van ‘Stromen van zegen’:

Johannes de Heer:

1. Er komen stromen van zegen.
Dat heeft Gods Woord ons beloofd;
stromen, verkwikkend als regen,
vloeien tot elk die gelooft.
2. Er komen stromen van zegen,
heerlijk, verkwikkend zal 't zijn:
op de valleien en bergen
zal er nieuw leven dan zijn.
3. Er komen stromen van zegen,
zend ons die Heilstroom nu neer!
Geef ons die grote verkwikking;
geef z' ons voortdurend, o Heer!

Refrein:

Stromen van zegen,
komen als plasregens neer.
Nu vallen drupp'len reeds neder,
zend ons die stromen, o Heer.

Leger des Heils:

1. Stromen van zegen gaan komen,
dat is beloofd in Gods trouw.
Milde seizoenen verkwikken
't hart dat verkommeren zou.
2. Stromen van zegen gaan komen,
't juichende leven ont-bloeit,
alom op heuvels, in dalen,
volop verfrist en besproeid.
3. Stromen van zegen gaan komen!
Heer, is Uw eed niet ons recht?
Kom dan, verhoor ons en laaf ons,
doe wat U toe hebt gezegd!
4. Stromen van zegen gaan komen!
Heer, zij hun komst niet vertraagd;
open Uw hemelse sluizen,
nu onze ziel erom vraagt.

Refrein:

Stromen van zegen,
daarom, Heer, smeken wij U;
drinkend de dauw der ontferming
vragen w' Uw overvloed nu.

WOORDPUZZEL

ontworpen en aangeboden door teamlid Marjo

Plaats de woorden uit het rechtervak tussen de twee rijen met woorden hieronder. Het woord moet zowel passen achter het woord uit de eerste rij als voor het woord uit de tweede rij.

Als de woorden op de goede plek worden geplaatst, ontstaat er een oplossing door alle vetgedrukte letters van boven naar onder achter elkaar te noteren.

Succes!

Vriendelijke groet,

Marjo

hulp	_____
voor	_____
vreugde	_____
uit	_____
vogel	_____
vreugde	_____
feest	_____
kerk	_____
geest	_____
sterren	_____
bij	_____
stuif	_____
aard	_____
gazon	_____
klank	_____

stuk
getijde
bloed
kracht
ei
tongen
licht
baar
bui
hoog
waardig
draad
aard
scheut
kunde

Beschikbare woorden:

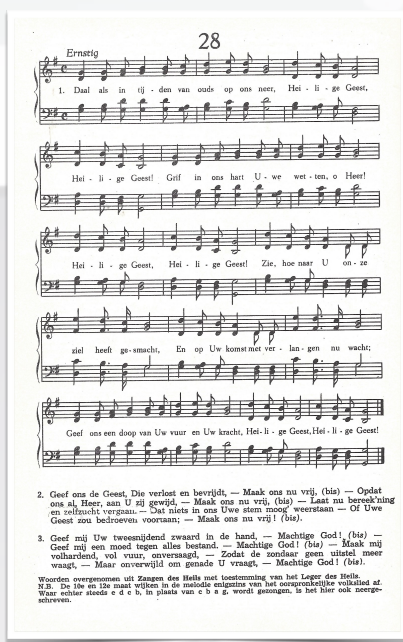
gras
hemel
dienst
jaar
taal
bei
geloof
drift
dag
nest
vol
vraag
groe
meel
vuur

OPLOSSING: _____

[KLIK HIER](#) voor de afdruk-versie

LIEDEREN EN HUN ACHTERGROND

Om te luisteren:

- [Daal als in tijden van ouds op ons neer \(JdH-28\)](#)
- [Daal als in tijden vanouds op ons neer \(LdH-502\)](#)

Daal als in tijden van ouds op ons neer is een lied zonder bekende auteur of vertaler. Het lied werd in de 'zangbundel Johannes de Heer' overgenomen uit 'Zangen des Heils' van het Leger des Heils (tegenwoordig heet hun bundel: 'Liederen van het Leger des Heils').

Het lied wordt gezongen op de melodie van '*Long, long ago*' van Thomas Haynes Bayly (1797-1839).

In de bundel 'Liederen van het Leger des Heils' (nr. 502) is een liedtekst opgenomen die destijds enigszins is gewijzigd door Anna Carolina Bondam. De tekst wordt in deze liederenbundel ook op een andere melodie gezongen (componist onbekend).

Oude drukken van de 'zangbundel Johannes de Heer' geven de melodie aan als 'Volksmelodie'. De melodie is in Nederland inderdaad bekend van het kinderlied: '*Roodborstje tikt tegen 't raam*'. De melodie is aangepast in de 13e uitgave: de 10e en 12e maat wijken in de melodie enigszins af van het oorspronkelijke volkslied. Het lied is tenminste vanaf de 4e uitgave (1906) tot en met de 27e uitgave (1986) opgenomen geweest in de 'zangbundel Johannes de Heer'. In de editie van 1991 is het lied verwijderd, de reden is ons tot op heden niet exact bekend.

De tekst uit de 'zangbundel Johannes de Heer'

1. Daal als in tijden van ouds op ons neer,
Heilige Geest, Heilige Geest!
Grif in ons hart Uwe wetten, o Heer!
Heilige Geest! Heilige Geest!
Zie, hoe naar U onze ziel heeft gesmacht
en op Uw komst met verlangen nu wacht;
Geef ons een doop van Uw vuur en Uw kracht,
Heilige Geest, Heilige Geest.

2. Geef ons de Geest, Die verlost en bevrijdt,
maak ons nu vrij! Maak ons nu vrij!
Opdat ons al, Heer, aan U zij gewijd,
maak ons nu vrij! Maak ons nu vrij!
Laat nu bereek'ning en zelfzucht vergaan,
dat niets in ons Uwe stem moog' weerstaan
of Uwe Geest zou bedroeven voortaan:
maak ons nu vrij! Maak ons nu vrij!

3. Geef mij Uw tweesnijdend zwaard in de hand.
Machtige God! Machtige God!
Geef mij een moed tegen alles bestand.
Machtige God! Machtige God!
Maak mij volhardend, vol vuur, onversaagd,
zodat de zondaar geen uitstel meer waagt,
maar onverwijld om genade U vraagt.
Machtige God! Machtige God!

Auteur / vertaler onbekend

De tekst uit 'Liederen van het Leger des Heils'

1. Daal als in tijden vanouds op ons neer,
Heilige Geest, Heilige Geest!
Open de hemel, beziel ons nu weer,
Heilige Geest, Heilige Geest!
Zie, hoe naar U onze ziel heeft gesmacht
en op Uw komst met verlangen nu wacht;
kom met een doop van Uw vuur en uw kracht,
Heilige Geest, Heilige Geest!

2. Heilige Geest, U verlost en bevrijdt,
maak ons nu vrij! Maak ons nu vrij!
Opdat ons leven door U wordt gewijd;
maak ons nu vrij, maak ons nu vrij.
Laat nu bereek'ning en zelfzucht vergaan,
dat niets in ons ooit Uw stem zal weerstaan
of U, o Geest, zal bedroeven voortaan.
Maak ons nu vrij, maak ons nu vrij!

3. Geef ons het tweesnijdend zwaard in de hand,
machtige Geest, machtige Geest!
Geef ons de moed, tegen alles bestand,
machtige Geest, machtige Geest!
Leer ons volhardend te staan voor Uw zaak,
dat onze geestdrift de medemens raakt,
opdat de keuze voor God wordt gemaakt,
machtige Geest, machtige Geest!

Hertaler: A.C. Bondam (Leger des Heils)

LEGER DES HEILS-TEKST / HERTALING: Anna Carolina Bondam
(Utrecht, 17 februari 1859 - Amsterdam, 3 oktober 1927)

Anna Carolina Bondam (roepnaam Carolina) was onderwijzeres in Den Haag, deed belijdenis in de Nederlandse Hervormde Kerk en kwam onder invloed van het kerkelijk modernisme. In 1890 kwam zij in het Leger des Heils, werd geboeid door een bezoek van Evangeline Booth (de dochter van Leger des Heils-stichter William Booth) en kwam op 21 juni 1890 tot overgave. Zij werd binnen twee weken heilssoldaat, in korps Den Haag I (de latere Congreszaal) en werd van daar uit in augustus 1890 uitgezonden naar de kweekschool. Ze vervulde korpsaanstellingen in Alkmaar en Wageningen.

Anna Carolina was assistente veldzaken op het hoofdkwartier. Daarna raakte zij werkzaam in de reddingshuizen Hilligersberg en Amsterdam. Ze was adjunct-hoofdredacteur van de toenmalige 'Oorlogskreet' (later 'Strijdkreet'), 'Wijde wereld' en 'Jonge Strijder'. Vervolgens werkte zij als privé secretaresse van mevrouw Cosandey voor het reddings- en barmhartigheidswerk (haar echtgenoot, Ulysse Cosandey was vanaf 1902 commandant van het Leger in Nederland). Aansluitend was zij secretaresse van de chef-secretaris voor veldzaken, daarna hoofd van het reddings- en barmhartigheidswerk, vervolgens letterkundig secretaresse en hoofd voortgezette opleidingen. Ook hoofd van het redactiedepartement en literair secretaresse. In 1919 overgeplaatst naar Nederlands-Indië. In 1921 op retraite gesteld in de rang van luitenant-kolonel. Op 3 oktober 1927 bevorderd tot heerlijkheid na een ongeval (aangereden door de tram op de Amsterdamse Overtoom).

Anna Carolina vertaalde en hertaalde meerdere liederen. '*Daal als in tijden vanouds op ons neer*' is zo'n hertaling van haar hand. Het lied '*I am Thine, o Lord, I have heard Thy voice*' (van Fanny Crosby) staat als '*k Ben de Uwe Heer, 'k heb Uw stem gehoord*' in de bundel 'Liederen van het Leger des Heils' (lied nr. 352). Het betreft een hertaling van Bondam. Hetzelfde lied, maar dan vertaald door Zuster Margaretha Alt, staat in de bundel Glorieklokken (lied nr. 34).

MELODIE zangbundel Johannes de Heer: Thomas Haynes Bayly
(Bath 13 oktober 1797 - 22 april 1839)

Thomas Haynes Bayly was het enige kind van Nathaniel Bayly, een invloedrijke burger van Bath. Thomas was via zijn moeder verwant aan de graven van Stamford en Warrington en de barones le Despencer. Hij toonde van jongs af aan een talent voor het schrijven van verzen. Hij studeerde aan St. Mary Hall in Oxford maar naar verluidt 'legde hij zich niet toe op het nastreven van academische onderscheidingen' en verliet hij de universiteit na drie jaar. Bayly reisde door Schotland en bezocht daarna Dublin, waar hij zich onderscheidde in privé-theaters en waar hij zijn eerste successen behaalde als ballad-schrijver.

In 1833 schreef hij het lied '*Long, long ago*'.

In 1837 begon hij te lijden aan een reeks ernstige medische aandoeningen.

Uiteindelijk kreeg Thomas waterzucht en geelzucht en hij stierf op 22 april 1839 in de leeftijd van 41 jaar. Hij bespeelde in zijn leven de harmonica, gitaar en banjo.

MELODIE bundel 'Liederen van het Leger des Heils': ONBEKEND (auteur is niet vermeld)

Dit lied genoemd in een verslag over de geestelijke opleving in Nederland
(Meppel, 10 mei 1905) door K. v/d Hoek:

De avondvergadering, waarbij ook Johannes de Heer aanwezig was, had plaats in de Hervormde Kerk. Voor een grote schare werd de liefde van God vertolkt in woord en lied. Machtig rollend als de golven van de zee klonk het lied: '*Daal als in tijden van ouds op ons neer, Heilige Geest, Heilige Geest!*'. Uit honderden kelen steeg dit gebed opwaarts door de wijde ruimte van het statige kerkgebouw.

De korte getuigenissen van de sprekers, afgewisseld door psalmen, gezangen en geestelijke liederen, waren wapenen in de hand des Heeren tot overwinning.

In de na-vergadering kwamen mannen, vrouwen, jongelingen, jongedochters met gebroken harten tot de Heere Jezus! Blijdschap in de hemel! Jubel bij Gods volk op aarde.

Vrede in de harten van de gehoorzamen!

GAVEN VAN DE GEEST

Wat zijn de gaven van de Geest en welke heb ik?

We hebben allemaal gaven en talenten, dat moge duidelijk zijn.

Wat wordt er dan bedoeld met 'de gaven van de Geest'?

Het gaat hier om bijzondere vermogens die door de Heilige Geest aan christenen zijn gegeven. Niet zomaar, maar met een doel, namelijk; om het lichaam van Christus (Zijn Gemeente) op te bouwen. In [1 Korinthe 12](#) vers 8-10 staan deze gaven opgesomd: wijsheid, kennis, geloof, genezen, wonderen verrichten, profeteren, geestlijk onderscheidingsvermogen, klanktaal en het uitleggen van klanktaal. Ook in de Bijbelboeken Efeze (4 vers 7-13) en Romeinen (12 vers 3-8) lezen we over deze gaven.

Een overzicht van de gaven en hun betekenis:

De gave van wijsheid: het vermogen om beslissingen te nemen en anderen te leiden in overeenstemming met Gods wil.

De gave van kennis: het vermogen om een diep begrip te hebben van een geestelijk onderwerp of een geestelijke situatie.

De gave van geloof: het vermogen om op God te vertrouwen en anderen aan te moedigen om ongeacht de omstandigheden op God te vertrouwen.

De gave van genezen: het wonderbaarlijke vermogen om Gods genezende kracht aan te wenden om iemand die ziek, gewond of mistroostig is te herstellen.

De gave van het verrichten van wonderen: het vermogen om tekenen en wonderen uit te voeren die Gods Woord en het Evangelie bekrachtigen.

De gave van profeteren: het vermogen om een boodschap van God te verkondigen.

De gave van onderscheiden: het vermogen om te kunnen vaststellen of een boodschap, mens of gebeurtenis al dan niet werkelijk van God afkomstig is.

De gave van klanktaal: het vermogen om in vreemde talen te spreken die je zelf niet eens beheerst, met als doel om met iemand te kunnen communiceren die zo'n vreemde taal spreekt.

De gave van het uitleggen van klanktaal: het vermogen om de klanktaal te vertalen en aan anderen in je eigen taal te kunnen communiceren.

De gave van beheer en bestuur: het vermogen om dingen op een georganiseerde manier en in overeenstemming met Gods principes te laten verlopen.

De gave van hulpverlening: een onophoudelijk verlangen om anderen te helpen en te doen wat er ook maar nodig is om een taak te voltooien.

Welke gaven van de Geest heb ik ontvangen?

We zijn er vaak zo druk mee bezig om te achterhalen welke gaven van de Geest wij hebben ontvangen. Er zijn allerlei testen en toetsen die je kunt doen om te bepalen welke geestelijke gaven je hebt. Is dit compleet zinloos? Nee!

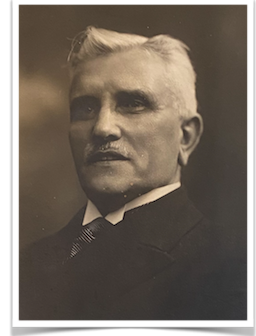
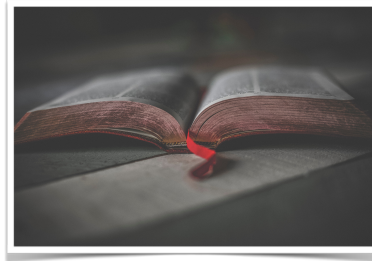
Als deze testen en toetsen worden gebruikt om meer inzicht te krijgen, dan is het een prima hulpmiddel. Echter,... wij zijn vaak geneigd om ons zo blind te staren op 'die bepaalde gave die we ontvangen hebben' dat we God slechts dreigen te dienen op dat ene vlak; vanuit die ene gave. God roept ons op om Hem in gehoorzaamheid te dienen. Dat Hij ons uitrust met de gaven van de Geest, doet Hij slechts zodat wij de taken kunnen uitvoeren waartoe Hij ons geroepen heeft. We moeten ons in de basis concentreren op het dienen van God.

Zodra je in de eigen kerkelijke gemeente ziet dat er een bepaalde behoefte ontstaat of een bepaalde functie niet ingevuld dreigt te worden, kun je God bidden en vragen of het Zijn plan is dat jij voorziet in die behoefte of dat jij die functie invult. Als we op zoek zijn naar Gods plan en naar Zijn leiding in ons leven, dan mogen we er ook op vertrouwen dat Hij ons zal uitrusten met alle gaven van de Geest die we nodig hebben. Welke dat zijn? Dat is aan Gods Geest!

In 1 Korinthe 12 vers 11 lezen we: *'...Die ze aan iedereen toebedeelt zoals Hij wil.'*

UIT HET DAGBOEK VAN JOHANNES DE HEER

(JEZUS' EIGEN WOORDEN - 1941)

Johannes de Heer schreef in juni 1941 in zijn Bijbels dagboek een overdenking over 'zondigen tegen de Heilige Geest'. Veel gelovigen worstelen met dit begrip en Johannes de Heer wist dat. Hij legt kort en duidelijk uit hoe het in elkaar steekt en dat mag een ongerust christenhart weer tot bedaren brengen!

18 juni

“Voorwaar Ik zeg u, dat al de zonden den kinderen der mensen zullen vergeven worden en allerlei lasteringen. Maar zo wie zal gelasterd hebben tegen den Heiligen Geest, die heeft geen vergeving in der eeuwigheid, maar hij is schuldig des eeuwigen oordeels.”

— Markus 3:28-29 - Statenvertaling

“Ik verzeker u: alle wandaden en godslasteringen, hoe erg ook, kunnen de mensen worden vergeven, maar wie lastertaal spreekt tegen de Heilige Geest, krijgt in alle eeuwigheid geen vergeving, want zo iemand is schuldig aan een onuitwisbaar vergrijp.”

— Markus 3:28-29 - Nieuwe Bijbelvertaling

Lezen: Marcus 3 vers 22-30

Hier is een tekst waaronder, geheel ten onrechte, veel gelovigen gebukt gaan.

Deze denken dat, omdat ze na de vergeving van hun zonden toch weer uitgegleden zijn, ze de zonden tegen de Heilige Geest bedreven hebben.

Zij zien niet in, dat het juist de Heilige Geest is, Die van zonde overtuigt.

Zolang dus een mens schuldgevoel heeft, kan er geen sprake van zijn, dat de Heilige Geest van hem is genomen.

Maar er is nog wat anders.

We hebben in de Bijbellesing gezien dat de Farizeeërs Jezus beschuldigden dat Hij door Beëlzebul de duivelen / demonen uitdreef.

Voor hen was deze uitspraak bestemd; zij hadden hun harten zodanig verhard dat ze, ondanks alles wat zij van Jezus zagen en hoorden, Hem trachtten te doden, omdat Hij volgens hen een dienstknecht van de duivel was.

Van veel betekenis is daarom ook het redegevende voegwoord 'want' (of 'dit') in het dertigste vers. Zij waren schuldig aan het eeuwige oordeel WANT zij zeiden: 'Hij heeft een onreine geest.'

Dat is de lastering van de Heilige Geest.

Johannes de Heer

UIT HET LEVEN GEGREPEN

Marianne Grandia over 'leven uit genade!'

In onze rubriek 'uit het leven gegrepen' zijn we altijd op zoek naar ervaringen, gebeurtenissen en getuigenissen uit de dagelijkse praktijk.

Deze keer vroegen we ons af: *'Hoe gaat het eigenlijk met Marianne Grandia en haar man Ad Nederveen?!'*

Op zondag 21 januari 2024 bezochten we geloofsgemeenschap Leger des Heils Utrecht om hen te ontmoeten. Ad en Marianne zijn hier namelijk sinds een jaar actief; eerst als stagiaires en tegenwoordig als auxiliair kapiteins / locatie officieren.

Het thema voor de geloofssamenkomst was die dag: **'Leven uit genade!'** Marianne verzorgde een mooie overdenking en Arend mocht enkele muzikale- en zangbijdragen verzorgen. Verder had Marianne de liederen voor de samenzang gekozen en voelden we ons direct thuis toen we op het beamer-scherm de volgende woorden zagen verschijnen:

'Daar ruist langs de wolken, een lieflijke Naam.

Die hemel en aarde verenigt tezaam. Geen naam is er zoeter en beter voor 't hart; Hij balsemt de wonden en heelt alle smart. Kent jij, kent jij, die Naam nog niet? Die Naam draagt mijn Heiland, mijn lust en mijn lied!'

Het is die Naam die Ad en Marianne drijft in al hun werkzaamheden: gemeente-opbouw, de 'Tweedekanswinkel' met kleding en huisraad die zij in Utrecht-Overvecht hebben opgezet, de Buurthuiskamer, pastorale hulp en nog zoveel meer.

Velen van u kennen Marianne als schrijfster van christelijke boeken.

Of u heeft wellicht artikelen van haar gelezen in het EO-magazine Visie of in Eva; een christelijk magazine voor vrouwen.

Voor ons PMJDH-magazine (editie: winter 2021) interviewden wij Marianne al eens over haar boek 'Witter dan sneeuw'.

Op 8 april 2022 mochten wij, tijdens de boekpresentatie van haar nieuwste roman 'Teken van trouw' de avond muzikaal omlijsten met liederen uit de bundel van Johannes de Heer. In het boek 'Teken van trouw' komen namelijk meerdere Johannes de Heer-liederen voorbij. Zo zijn we bevriend geraakt en elkaar blijven volgen.

Toen Ad en Marianne heilssoldaat werden binnen het Leger des Heils, en zij zich enige tijd later geroepen voelden tot het officierschap, dachten velen: *'nu is het vast gedaan met het schrijven van boeken'*.

Voor die mensen is er hoopvol nieuws!

Marianne liet onlangs weten dat zij binnen het Leger des Heils 20 uur per week vrijstelling heeft gekregen om, naast de activiteiten voor 'Geloven in de Buurt' Utrecht-Overvecht, tijd te kunnen investeren in het schrijven van artikelen en boeken en ook in het spreken voor groepen in het hele land. Hoe dit alles praktisch invulling zal krijgen moet de komende tijd nog verder worden onderzocht. Maar,... er is dus hoop voor een ieder die graag meer leest van Marianne Grandia!

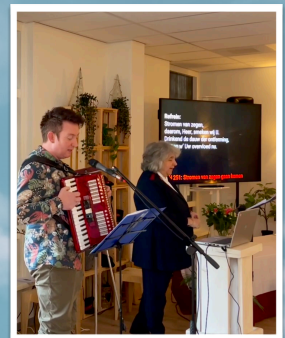
Wij wensen Ad en Marianne Gods zegen toe op elk terrein.

'Daal als in tijden van ouds op hen neer,... Heilige Geest!'

Voor diegenen die graag meer lezen over de boeken van Marianne en/of haar spreekbeurten: www.mariannegrandia.nl

Marianne en Ad (kerst 2023)

Arend en Marianne (21-01-2024)

Marianne en Ad tijdens de opening van NOA bij Tamarinde; het pand aan de Moldaureef nr. 1 waar ook geloofsgemeenschap Leger des Heils Utrecht gehuisvest is.

Prijs met Johannes de Heer MAGAZINE

copyright © 2024 Prijs met Johannes de Heer

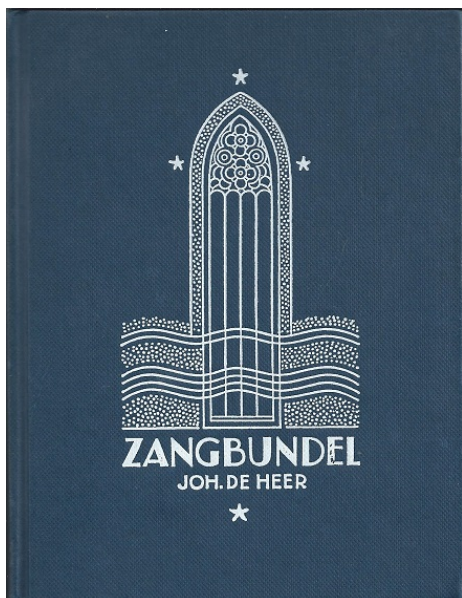
website: www.prijsmetjohannesdeheer.nl
(of verkort) www.pmjdh.nl

Reageren, vragen of opmerkingen via:

info@prijsmetjohannesdeheer.nl

Via dit mailadres kunt u zich ook gratis abonneren op onze mailing.

Niets uit deze uitgave mag worden veeveelvoudigd en/of openbaar worden gemaakt door middel van druk, fotokopie, geluidsband, elektronisch of op welke wijze dan ook, zonder schriftelijke toestemming van 'Prijs met Johannes de Heer'.

*Gezegende
Pinksterdagen*

UIT DE KRANT OP DE ACHTERKANT

Nederlands Dagblad

Willem Bouwman

woensdag 16 maart 2011

Johannes de Heer, vernieuwer van het geloof

NIEUWS Doorn - De invloed van Johannes de Heer, vijftig jaar geleden overleden, op het protestantse geloofsleven was enorm.

'De zegen van God komt nu eenmaal tot ons in een wat bizarre verpakking', aldus ds. J.J. Buskes

Woensdag is het vijftig jaar geleden dat evangelist Johannes de Heer overleed. De Heer (1866-1961) is nog altijd bekend door zijn Zangbundel, waarvan meer dan een miljoen exemplaren zijn verkocht. Ook was hij grondlegger van de vereniging Het Zoeklicht, die de naderende wederkomst van Christus predikt. Zijn invloed op het protestantse geloofsleven in de twintigste eeuw was enorm. De Heer was als baby gedoopt in de Hervormde Kerk, maar liet zich in 1896 dopen door onderdompeling bij de zevendedagsadventisten. Niettemin bleef hij lid van de Hervormde Kerk. In de hervormde gemeente van zijn woonplaats Driebergen sloeg hij de viering van het Heilig Avondmaal nooit over, ook niet toen hij ziek, zwak en ver over de negentig was. 'Hij ging dan altijd al aan de eerste tafel en werd dan weer naar huis gebracht door zijn bijzonder toegewijde huishoudster, mej. Van Beest, die vol zorgen hem hielp om de enkele treden van het podium, waarop de avondmaalstafel stond, op te klimmen en af te dalen. Als ouderling van dienst stond ik daar bij en dacht: Wat een bijzonder mens is toch deze Johan de Heer.' Die ouderling van dienst was de christensocialist en atoompacifist dr. Feitse Boerwinkel, directeur van de Academie de Horst, een school voor maatschappelijk werk. Boerwinkel prees de overledene om zijn trouw aan de Hervormde Kerk. Ondanks zijn geloof in de komst van het duizendjarig rijk en het aandringen van chiliastische geestverwanten was De Heer nooit een eigen groep begonnen. Hij had Het Zoeklicht bewaard voor 'de doodlopende weg van de sekte'. En dat niet alleen: 'Zeer zeker heeft hij duizenden aan zich verplicht door wat wij in de wandelingen zijn gaan noemen, de liederen van Johan de Heer.'

Blijmoedig

De smidszoon Johannes de Heer was in 1879 jongste bediende geworden in een muziekzaak in Rotterdam. Daar leerde hij de smaak van het volk kennen, wat hem later van pas kwam bij het samenstellen van zijn Zangbundel. De Heer was een blijmoedig mens, die op zondag naar de kerk ging en door de week van het leven genoot. Kaarten en schaken deed hij graag. Na het overlijden van zijn vierjarig dochtertje raakte hij in een geestelijke crisis. Hij zocht verlichting bij de zevendedagsadventisten, maar bracht hen in verwarring door te zwijgen tijdens het zingen van 'Veilig in Jezus' armen'. De Heer betwijfelde of hij zich een kind van God mocht noemen. Hij vond uitkomst toen hij er op een avond om bad en de volgende ochtend wakker werd in de volkomen zekerheid een kind van God te zijn. Zijn hart jubelde, grote vreugde vervulde hem. Hij liet zich dopen en vierde voortaan de sabbat op zaterdag, tot hij zes jaar later tot het inzicht kwam dat de sabbatdag volgens het Nieuwe Testament had afgedaan. Zijn winkel, waarin hij orgels en christelijke bladmuziek verkocht, was voortaan weer op zaterdag geopend. Wel bleef De Heer geloven in de doop door onderdompeling.

Na het uitbreken van de Eerste Wereldoorlog ging De Heer zich verdiepen in 'de tekenen der tijden' en het naderen van de wederkomst van Christus.

Op de zogeheten Maranatha-bijeenkomsten van Het Zoeklicht sprak hij erover. De hervormde ds. J.J. Buskes kwam geregeld luisteren. 'Voordat de samenkomst begon, werd er al uit de zangbundel van Johan de Heer gezongen. Je voelde de temperatuur stijgen en om acht uur stond de barometer al heel hoog.' Buskes koesterde bedenkingen, de sfeer was hem 'geestelijk te zwoel en te sensueel', maar deed aan zijn lof niet af: 'Nochtans weet ik, dat Johan de Heer met zijn liederen en melodieën duizenden zeer wezenlijk tot zegen is geweest. De zegen van God komt nu eenmaal tot ons in een wat bizarre verpakking.'

[KLIK HIER](#) om dit artikel verder te lezen...